

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Petro Cœnobiarchæ. 258.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

tem præ se tulerit, ac ne vltimam quidem captiuitatem, quam à Romanis perpeffus est, in contumeliarū Christo illatarū pœnam atque vltionem sese subiiffe confessus sit: hic autem, vt qui in extremo vitæ spiritu de peccatorum remissione minimè desperarit, verùm scelerum agmen diuinitatis prædicatione correxerit, & expiarit.

Eidem. 256.

Quòd Dominus inter duos latrones cruci affigi sustinuerit, voluntariam ipsius ad duos populos præsentiam patefecit: ad quos, vt vtrumque per incarnationē suam renouaret, vltro ac sponte accessit: etiam si prior, quemadmodum ex latronibus vnus, id beneficium repudiarit (Non habemus regem, inquit, nisi Cæsarem) dum & innoxiiū sanguinem in capitis sui perniciem ad necem depoposcit, & huiusmodi cæde tanquam iusta gloriatus est. Ex quo effectum est, vt & hic populus & latro ille regno exciderint.

Eulogio. 257.

Ex oriente luce matutina lux abscedit. Claro sole oriente siderum chorus obscuratur. Cùm purus ac liquidus dies illuxit, auroræ vmbra finem accipiunt. Cùm Euangelij sapientia effulsit, legis puerilis institutio munus suum exercere desijt. Sic nempe vocis vsu amittit Zacharias, posteaquàm nouæ atque admirandæ salutationis lætum nuncium audiuit.

Petro Cœnobiarchæ. 258.

Monasticæ vitæ tirones, nec regulæ iugo immodicè onerare oportet, ne statim in ipsis præludijs animis frangantur, ac deficiant: nec rursus indomitos ac laborum expertes relinquere, ne in socordiam & ignauiam prolabantur: verùm paulatim ad altiora prouehere: vt, quemadmodum Isaac, sensim progredientes, in maiorem magnitudinem euadant. Nam quod im-

αἰχμαλωσίαν, ἢν ὑποβόμῳ ὑπέ-
μεινε εἰς ἀμύμον τῆς χεῖρας πα-
ροινῶν ὁμολογίας ὑφιστασθῆναι· ὁ δὲ,
πρὸς αὐτῶ τῶ τελει μὴ Σπυργουὺς
τῆς ἀφείσεως, ἀλλ' ἐν αὐτῶ τον ἰσ-
μὸν τῆς χακῶν θεολογία διορθωσά-
μῃρος.

Τῶ αὐτῶ. σιγ.

Τὸ μέσον τῆς ληστῶν ἀναχέσθησαν
ραθῆναι τὸν κύριον, πλὴν ἐκούσιον αὐ-
τῶ πρὸς τὸς δύο λαθρο ἀπεκάλυψε
παρῆσιαν. πρὸς οὗς ἐκὼν παρεγένετο,
ἀμφοτέρως τῆ ἑαυτῶ βεβληθεὶς ἐναν-
θρωπήσῃ ἀναπέσασθαι. εἰ καὶ ὁ πρὸς-
τερος ὡς ὁ εἰς τῆς ληστῶν παρητήσα-
το· ὅτι ἔχμῃν, λέγων, βασιλεία εἰ μὴ
Καίσαρα. καὶ τὸ αἷμα τὸ ἀγῶν ὅτι
πλὴν ἑαυτῶ κεφαλὴν ἐξῆμτῆ μῆρος. καὶ
ὡς διχῶ τῶ φόνῳ ἐναβρωτό μῆρος. φέρεται
ἀφ' ὧν καὶ ἔτοι κακῆνός τῆς βασι-
λείας ἐξέπεσον.

Εὐλογία. σιζ.

Ἀνατέλλοντος φωτός, ὁ ὄρθρος ὑπο-
χρεῖ· ἡλὶς ἀνιχόντος λαμψῶς, τὸ
τῆς ἀτέρων ἀμαρῆται χροφῆματα.
ὅτι ἀθελος ἡμέρα ὅτι φανῆ, τὰ τῆς
ἑῶ Σπυργουὺς σιμῆματα. ὅτι ἡ τοῦ
εὐαγγελίῃ σοφία ἐξέλαμψεν, ἡ τῆ νό-
μῃ παιδαγωγία ἐχόλασεν. ἔτω κα-
φύει Ζαχαρίας, τὰ τῆ νῆς καὶ ὅτι
δόςσ ἀσπασμῆ ἀκηκοὺς εὐαγγελία.

Πίτρω ἀρχιμανδρίτη. σιη.

Τοὺς τῆς μοναχῶν νεοπαγεῖς ἔτε
καταφορτίζεν δ' αὐτῶ τῆ κανόνος ζυ-
γῶ, ἵνα μὴ εὐδὺς ἐν πρῶσιμῳ ἀπει-
πῶσιν, οὐτὲ ἀδαμάσθης καὶ Σπυργουὺς
ἑῶν, ἵνα μὴ πρὸς βραχυμίῃ ἐμπίσω-
σιν, ἀλλὰ χεῖ βραχὺ πρῶσαιζεν αὐ-
τοῖς πλὴν ἀνάβασιν, ἵνα ὡς Ἰσαὰκ
πρῶσαιζοντες μείζονες γένωνται. ὁ γινάσκων
γὰρ ὑποβάλλων πόνος ποιῆ, τῆτο
καὶ

καὶ πολλὰ μέλαια πληροὶ ὁ μὲν κα-
ταβάλλον, ἢ δὲ ἐκλύουσι.

modicus labor efficit, hoc quoque ingens
negligentia incuriâque præstat: ille vide-
licet prosterbens, hæc autem enervans &
emolliciens.

Γιγαντία. σιθ.

Gigantio. 259.

Αὐτὸς μὲν πᾶσαν φεῦγε βλασφη-
μίαν, τῆς δὲ τῆς θείας γραφῆς θεωρη-
μάτων, ἀπαίτει παρ' ἡμῶν μεθοδι-
κῶς πλὴν ἐπίλυσι. ὅσα οἱ μὲν τὸν κόσ-
μον χρησίμου τὰ γραφόμενα βιβλία
τῆς τῆς κωδὸς θεοσημείων, ὁ εὐαγγε-
λιστὴς ἀπεφῆνατο. ἐπειδὴ κόσμος σύν-
τομος ὁ ἀνθρώπος ἐστὶ πάντων τῆς τῆς
κόσμου συμπληρωτικῶν μετέχων σοι-
χείων. ἀ τοίνυν ὁ ἀνθρώπος ἀπίθανος
ὢν, ὡς τὰ πολλὰ, ὅσα ἐργάζει θαύμα-
τα, ὡς ἡσυχία καὶ θεία, τῆς ἢ πάπο
τε φθασάντων ὑψηλότερα, καὶ μεγα-
λοφρονέστερα, ταῦτα μὴ χρῆσθαι τὸν
κόσμον ἐφοχάσατο.

Tu quidem blasphemiam omnem fuge:
theorematum autem diuinæ scripturæ fo-
lutiones & explicationes compendiaria ra-
tione à nobis exposce. Non arbitror
mundum capere posse eos, qui de diuinis
miraculis conscribi possint, libros, Euan-
gelista pronunciauit. Quoniam brevis ac
cōtractus mundus homo est, vt qui om-
nium elementorum, ex quibus mundus
velut omnibus suis numeris absolutus est,
idcirco miracula ea, quæ, vt natura præ-
stantiora, & diuina, & ijs omnibus, quæ
vnquam edita fuerant, sublimiora, homo,
vtpote magna ex parte inscius & absurdus,
minimè capiebat, à mundo capi non
posse coniecit.

Λακκά μονάζοντι. σζ.

Luca monacho. 260.

Βαρὺ ὑπὲρ λυγρὸν, ἀπειρόλυτος
ὢν. καὶ δ' εὖς ἐστὶ μὴ παρὲς πλὴν συμ-
νῆν τῆς θείας ἀπονήσης ἀρότερου, κα-
κίης φανῆς συνεργῆς τῆς πύργου οἰκο-
δομουῦτος, καὶ τὰς δυνάμεις μὴ παρ-
ορῶντος. εἰ τοίνυν δόκιμος βούλη γα-
νέσαι μοναχὸς, μὴ αὐτοβελον καὶ μο-
νότροπον ἀρέσκειαν μετέρχε, ἀλλὰ
κλινοὶ πλὴν γνώμην τοῖς εἰσὶ καὶ χροῖον
καὶ πόνον ἤδη τὸν θεῖον σιάψασι καὶ
σπαπανεύσασιν ἀμπελῶνα, παρ' ὧν
εὐκόλως πλὴν ἐργασίαν μαθήσῃ. γα-
λοῖον γὰρ καὶ καταγέλαστον, βα-
ναύσου μὲν τέχνης πανταχόσε παρ-
νοστῆν διδασκαλίαν, πλὴν δὲ θείας
φιλοσοφίας, ὡς εὐτελές τι, εἰ αὐτοῖς
ἵπτιεπεν.

Graue iugum subijsti, iugi adhuc experti.
Ac periculum est, ne ad aratri Domini
iugum elanguescas ac deficias, illiusque so-
cius esse videaris, qui viribus suis ac faculta-
tibus minimè antè perpensis & exploratis,
turrim exædificandam suscipit. Quare si
probus monachus fieri studes, ne eam ra-
tionem inecas, vt tuo ipsius arbitrio viuas,
ac mores tuos tibi vni probatos esse velis:
quin potiùs ijs mentem tuam & consilium
submitte, qui & vita, & tempore, & labo-
re, diuinam vineam iam antè foderunt &
coluerunt: à quibus munus istud faciliè
perdisces. Ridiculum enim planè est, cum,
vt vilium ac mechanicarum artium magi-
stros nanciscamur, hucatque illuc oberre-
mus, diuinam tamen philosophiam, tan-
quam vile aliquid ac despiciendum, nobis
ipsis committamus.

Εὐβόλο. σζα.

Eubulo. 261.

Ὅτι παντάπασιν ἀκερδής ἐστὶν ἡ χα-
κία, καὶ παρὲς τὰ παρόντα φάυλη σύνοι-

Quod prorsus inutilis sit improbitas, at-
que & in præsens mala contubernalis, &